

Inkluze mi přihraje práci, odnesou to ale děti!

Blesk, 15. 4. 2016

Soukromý učitel Daniel Foldyna (39) pomáhá těm, kteří nestíhají

FRÝDLANT NAD OSTRAVICÍ – "Inkluze nám přinese dobrý byznys. Čím hůř ve školách, tím lépe pro nás," říká Daniel Foldyna (39) z Frýdlantu nad Ostravicí, který profesionálně doučuje zaostávající žáky. Přesto by mu prý bylo hanba inkluzi tak, jak ji prosazuje ministryně školství Kateřina Valachová (39, ČSSD), obhajovat.

Když před čtyřmi lety vyvěsil sedm tisíc letáčků s nabídkou na doučování, ozval se mu jediný žák. Dnes má s kolegy každé odpoledne plnou učebnu. Až šedesáti dětem týdně pomáhají se všemi předměty. Polovina z nich má poruchy učení včetně poruchy pozornosti spojené s hyperaktivitou (ADHD).

Fakt, že děti potřebují doučování, vás živí a inkluze vám pravděpodobně dodá další klienty, proč vám tedy vadí?

"Musel bych se stydět, kdyby mi bylo jedno, kam naše školství spěje. Vždyť ona už v našem školství probíhá. Ve třídách jsou hyperaktivní děti, dysgrafici, dysortografici, dyslektici a děti s různými potížemi. Stejně tak do normálních škol chodí děti s fyzickým handicapem či po vážných úrazech. Už nyní to mnozí učitelé nezvládají, tak proč inkluzi ještě rozšiřovat?"

Máte konkrétní zkušenost s tím, jak to (ne) funguje?

"Doučuji hochy s poruchou učení a chování. Když ke mně před čtyřmi roky přišel, chodil do 4. třídy a skoro nemluvil. I když měl veškerá doporučení z pedagogicko-psychologické poradny, nikdy nedostal ve škole žádnou úlevu. Naopak psal diktát za diktátem a dostával jednu pětku za druhou. Byla to ze strany učitelky vysloveně šikana. Vychoval jsem z něj výborného kluka. Z češtiny a matematiky má dnes dvojky trojky."

Takže je nyní bez z problémů?

"Ano, je v pohodě, a to je hlavní. Už nemá stres ze školy, chodí ke mně pravidelně. Učíme se, co je třeba, a on ze sebe vydává maximum toho, co je schopen. Je mezi dvojkou trojkou, jinak by byl na čtyřkách, to je jisté. Zvládáme to i přesto, že od školy nedostává ani minimum úlev, na které má ze zákona právo na základě zprávy z pedagogicko-psychologické poradny."

Inkluze by měla do běžných škol přivést i děti s lehkým mozkovým postižením, tedy s IQ pod 70 bodů.

"Tyto děti si budou v lepším případě malovat s asistentem. V horším budou rušit ostatní. Ale nenaučí se ani anglicky, ani matematiku, ani pravopis."

Inkluzi nedáváte žádnou šanci?

"Problém je, že dobrá polovina škol funguje velice špatně. Musí nejdříve dojít k důkladné a objektivní analýze celého systému. Ne, že ministryně navštíví pár škol. Dokážete si představit učitele, který se přizná, že děti nezvládá, nebo že má nějaký problém?"

Jak to tedy funguje podle vás?

"V mnoha školách a ve většině hodin panuje chaos. Ptám se svých žáků, kteří ke mně chodí na doučování, v kolika předmětech je u nich při vyučování klid. Většinou tak u čtyř z deseti. To znamená, že šest učitelů si neumí zjednat pořádek, a tím pádem nemají šanci děti něco naučit. Jak potom mají zvládnout rozšířenou inkluzi?"

Doučoval jste někdy dítě s lehkým mozkovým postižením?

"Ano, doučoval. Práce s takovými dětmi je náročná. Výsledky se dostávají částečné, jen protože tyhle děti nemají na to, aby zvládali učivo základní školy. Pokud ještě zvládnou první stupeň, na druhém se ztratí úplně. Tak to je."

Propagátoři inkluze říkají, že zařazením těchto dětí do speciálních škol odebrána jim je šance, aby dosáhly něčeho.

"Už ta myšlenka naprosto je nesmyslná. Neexistuje učitel, který takového naučí tak žáka větný rozbor věty češtině. Pokud se najde někdo, kdo dítě s lehkým mozkovým postižením s IQ třeba 60 naučí například počítat slovní úlohy v matematice nebo správné užívání časů v angličtině, tak tomu dám sto tisíc korun."

Co si myslíte o praktických školách?

"Jsou plné skvělých lidí a odborníků, kteří umí pracovat i s dětmi s lehkým mozkovým postižením. Zaslouží si velký respekt. Důležité je i to, že tam děti mají více praktické výuky, která je připravuje na to, že se jednou budou žít rukama. Nechápu, že ministerstvo dovolí, aby došlo k ohrožení tak dobře fungujících institucí."

Neměla by si společnost zvyknout na to, že mezi námi žijí i lidé s nižším IQ?

"Společnost si už dávno zvykla. Na handicapované se neukazuje prstem. Lidé jsou ochotní pomáhat. Ještě většímu sblížení ale agresivní inkluze nenapomůže."

Proč si to myslíte?

"Děti jsou nekompromisní a upřímné. Rozhodující je, zda platí slova ministryně a premiéra, že konečné slovo má rodič a že děti nebudou moci být přemísťovány do základní školy bez jejich souhlasu. To je naprosto zásadní otázka, která však dle mého ještě nebyla jasně zodpovězena."

Kdo je Daniel Foldyna

Pochází z Čeladné. Vyrůstal v bytě dětského domova, kde pracoval jeho otec. Po gymnáziu vystudoval na Ostravské univerzitě učitelství dějepisu a češtiny. Po studiu cestoval, aby se zdokonalil v němčině a naučil se anglicky. Byl vychovatelem v Dětském domově Pyšely, kde

coby sportovec působil i jako trenér. Jeho svěřenci dvakrát vyhráli prestižní celorepublikovou soutěž Dětský domov Cup a díky správné motivaci se zlepšili i ve škole.

Co je smyslem m kampaně Blesku

Zabránit likvidaci škol se speciálním vzděláváním a vrácení přílohy LMP k rámcovému vzdělávacímu programu. * Umožnit rodičům dětí s LMP bezvýhradně svobodnou volbu výběru školy. Povinnost rediagnostiky (posouzení aktuálního stavu) jejich dětí shodě s podmínkami, které platí pro děti běžných základních školách. * Zajistit školám se speciálním vzděláváním, jako formě specifického vzdělávání, legislativní oporu a podporu ministerstva školství. * Umožnit školám se speciálním vzděláváním čerpat dotace za stejných podmínek, jaké mají běžné školy.

Zpracovatel: Anopress IT a.s. a oddělení PR a marketingu Ostravské univerzity
